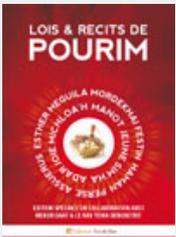

Neviim (prophètes) - Livre de Samuel I

Chapitre 4

- 4,1 ויהי דבר-שמואל, לכל-ישראל; ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה, ויחנו על-האבן העזר, ופלשתים חנו באפקו.
- 4,2 ויערכו פלשתים לקראת ישראל, ונתטש המלחמה, וינגף ישראל, לפני פלשתים; ויכו במערכה בשדה, בארבעת אלפים איש.
- 4,3 ויבא העם, אל-המטנה, ויאמרו זקני ישראל, למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים; נקחה אלינו משלה, את-ארון ברית יהוה, ויבא בקרבנו, וישענו מכף איביו.
- 4,4 וישלח העם, שלה, וישאו משם את ארון ברית-יהוה צבאות, ישב הכרבים; ושם שני בני-עלי, עם-ארון ברית האלהים--חפני, ופינחס.
- 4,5 ויהי, כבוא ארון ברית-יהוה אל-המטנה, וירעו כל-ישראל, תרועה גדולה; ונתהם, הארץ.
- 4,6 וישמעו פלשתים, את-קול התרועה, ויאמרו, מה קול התרועה הגדולה הזאת במטנה העברים; וידעו--כי ארון יהוה, בא אל-המטנה.
- 4,7 ויראו, הפלשתים--כי אמרו, בא אלהים אל-המטנה; ויאמרו אוי לנו, כי לא היתה כזאת אתמול שלשם.
- 4,8 אוי לנו--מי יצילנו, מיד האלהים האדירים האלה: אלה הם האלהים, המכים את-מצרים בכל-מכה--במדבר.
- 4,9 התחזקו והיו לאנשים, פלשתים--פן תעבדו לעברים, באשר עבדו לכם; והייתם לאנשים, ונלחמתם.
- 4,10 וילחמו פלשתים, וינגף ישראל וינסו איש לאהליו, ונתהי המכה, גדולה מאד; ויפל, מישראל, שלשים אלף, רגלי.
- 4,11 וארון אלהים, נלקח; ושני בני-עלי מתו, חפני ופינחס.
- 4,12 וינץ איש-בנימן מהמערכה, ויבא שלה ביום ההוא; וימדיו קרעים, ואדמה על-ראשו.
- 4,13 ויבוא, והנה עלי ישב על-הכסא יר (יד) דרך מצפה--כי-היה לבו חרד, על ארון האלהים; והאיש, בא להגיד בעיר, ונתזעק, כל-העיר.
- 4,14 וישמע עלי, את-קול הצעקה, ויאמר, מה קול הקמון הזה; והאיש מהר, ויבא ויגד לעלי.
- 4,15 ועלי, בן-תשעים ושמנה שנה; ועיניו קמה, ולא יכול לראות.
- 4,16 ויאמר האיש אל-עלי, אנכי הבא מן-המערכה, ואני, מן-המערכה בסתי היום; ויאמר מה-היה הדבר, בני.
- 4,17 ויען המבשר ויאמר, נס ישראל לפני פלשתים, וגם מגפה גדולה, היתה בעם; וגם-שני בניך מתו, חפני ופינחס, וארון האלהים, נלקח. {פ}
- 4,18 ויהי בהזכירו את-ארון האלהים, ויפל מעל-הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו ימת--כי-זקן האיש, וכבד; והוא שפט את-ישראל, ארבעים שנה.
- 4,19 וכלתו אשת-פינחס, הרה ללת, ותשמע את-השמועה אל-הלקח ארון האלהים, ומת חמיה ואישה; ותכרע ותלד, כי-בהפכו עליה צריה.
- 4,20 וכעת מותה, ותדברנה הנצבות עליה, אל-תיראי, כי בן-ילדתי; ולא ענתה, ולא-שתה לבה.
- 4,21 ותקרא לנער, איכבוד לאמר, גלה כבוד, מישראל; אל-הלקח ארון האלהים, ואל-חמיה ואישה.
- 4,22 ותאמר, גלה כבוד מישראל; כי נלקח, ארון האלהים. {פ}

Lois & Récits de POURIM

Comprendre le sens et appliquer les lois de la joyeuse fête de Pourim. L'histoire détaillée de la Méguila d'Esther, réflexions sur la vraie joie"..."